

al-Husayn ibn 'Ali – den upproriske martyren

Innehåll

- al-Husayn ibn 'Ali ibn Abi Talib
 - al-Husayns födelse
 - al-Husayns hustrur
 - al-Husayns barn
- al-Husayn i Profetens ﷺ liv
- al-Husayn under de rättleda kaliferna
- Berättelsen om al-Husayn och Yazid ibn Mu'awiya
 - al-Husayn och Mu'awiya
 - Orsakerna till al-Husayns vägran att ge trohetsed till Yazid
 - al-Husayn efter Mu'awiyas död och återkomsten till Mekka
- al-Husayn och utmarschen mot Kufa
- al-Husayns död
- Muslim ibn 'Aqils konfrontation med Obaydullah ibn Ziyad
- Vägen till Karbala'
- Mötet med Kufas armé
- al-Husayns martyrskap

al-Husayn ibn 'Ali må Allah vara nöjd med honom är Allahs Sändebuds ﷺ

al-Husayn ibn ‘Ali – den upproriske martyren

dotterson och hans älskade. Han är son till Fatima az-Zahra’ — må Allahs frid vara över henne och hennes far — och hans far är ‘Ali ibn Abi Talib, Profetens kusin och den fjärde rättleda kalifen.

Profeten ﷺ älskade honom och sade:

”O Allah, jag älskar honom, så älska Du honom.”

Han sade också:

”al-Hasan och al-Husayn är ungdomarnas herrar i Paradiset.”

al-Husayn reste sig i protest för att bevara religionen när principen om *shUra* höll på att avskaffas och styret gjordes ärftligt. Han blev en lärare för umman i hur man offerar för sina principer.

al-Husayn ibn ‘Ali ibn Abi Talib

Ingen människa kan lära känna al-Husayn utan att älska honom, och ingen kan älska honom på riktigt utan att känna honom. Låt oss därför börja lära känna honom.

al-Husayns födelse

Al-Layth ibn Sa‘d berättade:

”Fatima, Allahs Sändebuds ﷺ dotter, födde al-Hasan ibn ‘Ali i Ramadan år 3 hijri, och hon födde al-Husayn några nätter in i Sha‘ban år 4 hijri.”

När al-Husayn föddes fördes han till Profeten ﷺ som gav adhan i hans öra. Profeten ﷺ slaktade en bagge som ‘aqiqa för honom.

‘Ali ville namnge honom ”Harb” (krig), men Profeten ﷺ sade:

”Nej, han är Husayn.”

Och när den tredje sonen föddes sade Profeten ﷺ:

”Han är Muhsin. Jag har gett dem namnen på HarUns söner.”

'Imran ibn Sulayman sade:

”al-Hasan och al-Husayn är namn från Paradiset. De fanns inte i förislamisk tid.”

al-Husayns hustrur

- **ShahrbanU (Shah-e Zanan):** dotter till Kisra Yazdagird, tagen till fånga vid Persiens erövring.
- **Layla bint Abi Murra ath-Thaqafiyya:** hennes mor var MaymUna, dotter till AbU Sufyan.
- **ar-Rabab bint Imri' al-Qays**
- **Umm Ishaq bint Talha ibn Obaydillah:** tidigare gift med hans bror al-Hasan.
- **as-Sulafa:** en kvinna från Quda'a.

al-Husayns barn

- **'Ali al-Akbar:** dödades i Karbala'; hans mor var Layla bint Abi Murra.
- **'Ali ibn al-Husayn as-Sajjad (Zayn al-'Abidin):** hans mor var ShahrbanU.
- **'Abdullah ar-Radi':** spädbarnet som dödades i Karbala'; hans mor var ar-Rabab.
- **Ja'far ibn al-Husayn:** dog som barn och hade ingen avkomma; hans mor var as-Sulafa.
- **Sukayna bint al-Husayn:** hennes mor var ar-Rabab.
- **Fatima bint al-Husayn:** gift med sin kusin 'Abdullah ibn al-Hasan som dödades innan äktenskapet fullbordades; därefter gift med Mus'ab ibn az-Zubayr som också dödades.

al-Husayn i Profetens ﷺ liv

al-Husayn växte upp med sin bror al-Hasan i Medina. Profeten ﷺ älskade dem och tog dem med till moskén. När han gjorde sujUd brukade de klättra på hans rygg, och när han avslutade bönen satte han en på varje

lår.

Profeten ﷺ lät dem rida på sin grå mula — en framför och en bakom — och sade:

”O Allah, Du vet att jag älskar dem, så älska Du dem.”

När han hörde al-Husayn gråta sade han till Fatima:

”Vet du inte att hans gråt gör mig ont?”

En dag såg han al-Husayn leka med barnen, så han tog upp honom, skrattade med honom och kysste honom och sade:

”al-Husayn är av mig och jag är av al-Husayn. O Allah, älska den som älskar al-Husayn.”

Profeten ﷺ dog år 11 hijri, och al-Husayn var då mellan sex och sju år gammal.

al-Husayn under de rättledda kaliferna

Under AbU Bakrs tid var han ännu ung. Omar ibn al-Khattab hedrade al-Hasan och al-Husayn och gav dem del av krigsbytet, lika mycket som deras far 'Ali — och han gav dem samma bidrag som deltagarna i Badr: 5000 dinarer.

Under Othman deltog al-Husayn i jihad i Afrika under 'Abdullah ibn Abi as-Sarh. År 30 hijri deltog al-Hasan, al-Husayn och Ibn 'Abbas i fälttåget mot Tabaristan under Sa'id ibn al-'As.

När hans far 'Ali blev kalif stödde al-Husayn honom i alla situationer: i Jamal, Siffin och i kampen mot khawarij. När 'Ali dödades av 'Abd ar-Rahman ibn Muljam deltog al-Husayn i att tvätta och begrava honom. al-Hasan blev kalif och al-Husayn stödde honom.

När al-Hasan ville sluta fred med Mu'awiya i ”Enhetens år” kom några och bad al-Husayn motsätta sig sin bror, men han sade:

”Vi har gett vårt löfte och vår ed, och det finns ingen väg att bryta vår ed.”

Berättelsen om al-Husayn och Yazid ibn Mu'awiya

al-Husayns uppror mot Yazid ibn Mu'awiya var en av de farligaste resningarna mot umayyaderna. al-Husayn representerade ummans samvete — dess rätt att välja den som är värdig makten, inte att få en härskare påtvingad.

Profeten ﷺ sade att det första som förändras i islam är styret, och det sista är bönen.

När styret förändrades från *shUra* till arv, reste sig al-Husayn mot denna förändring. Hans martyrskap blev en stark känslomässig kraft mot umayyaderna och ledde till flera uppror som till slut störtade deras styre. Det var också en av de stora tragedierna som drabbade umman.

al-Husayn och Mu'awiya

al-Husayn återvände till Medina efter att hans bror al-Hasan avstått makten till Mu'awiya för att bevara ummans enhet. En av fredsvillkoren var att al-Hasan skulle bli kalif efter Mu'awiya, men al-Hasan dog — må Allah förbarma sig över honom — och Mu'awiya fortsatte som kalif i 20 år.

När Mu'awiya kände att hans död närmade sig beslutade han att utse sin son Yazid till kalif. De flesta gav trohetsed, men några av de stora motsatte sig detta, bland dem:

- al-Husayn ibn 'Ali
- 'Abdullah ibn az-Zubayr
- 'Abdullah ibn 'Abbas
- 'Abdullah ibn Omar

Mu'awiya försökte pressa dem genom sin guvernör i Medina, men han dog innan han lyckades.

Orsakerna till al-Husayns vägran att

ge trohetsed till Yazid

- Hålla fast vid principen om *shUra*.
- Avvisa ärftligt styre.
- Yazid hade ingen särskild förtjänst som gav honom företräde.
- Mu‘awiya bröt villkoret i fredsavtalet med al-Hasan, som sade att makten efter honom skulle återgå till *shUra*.

al-Husayn efter Mu‘awiyas död och återkomsten till Mekka

Efter Mu‘awiyas död tog hans son Yazid över kalifatet. ‘Abdullah ibn Omar och ‘Abdullah ibn ‘Abbas valde att ge honom trohetsed av rädsla för splittring och inbördeskrig. Men ‘Abdullah ibn az-Zubayr vägrade att ge trohetsed till Yazid och ansåg att al-Husayn hade större rätt än han själv. Politiskt litade han dock inte på folket i Irak och rådde al-Husayn att inte gå till dem, utan stanna i Hijaz eller bege sig till Jemen.

Kufa hade varit huvudstad under ‘Alis styre, och hans anhängare började skriva brev till al-Husayn och be honom komma så att de kunde stödja honom. Detta var en av orsakerna till att al-Husayn övervägde att resa dit. En annan orsak var att Yazids guvernör i Medina pressade både al-Husayn och Ibn az-Zubayr hårt att ge trohetsed, vilket fick dem att lämna Medina och bege sig till Mekka. Men al-Husayn utropade inte sin revolt i Mekka för att inte kränka dess helighet.

al-Husayn och utmarschen mot Kufa

När kufaborna skickade allt fler brev till al-Husayn skickade han sin kusin **Muslim ibn ‘Aqil** för att undersöka situationen. När Muslim anlände till Kufa gav **tolv tusen** män honom trohetsed i hemlighet å al-Husayns vägnar. Han skrev till al-Husayn:

”Ledaren ljuger inte för sitt folk. Alla kufabor är med dig. Kom så snart du läser mitt brev.”

När brevet nådde al-Husayn började han förbereda sig för resan. Råd och varningar strömmade in — alla fruktade att irakierna skulle svika honom, precis som de svikit hans far.

De första som rådde honom att inte gå var:

- hans bror **Muhammad ibn al-Hanafiyya**
- ‘Abdullah ibn az-Zubayr
- ‘Abdullah ibn Omar
- ‘Abdullah ibn Ja‘far

Sedan kom ‘Abdullah ibn ‘Abbas och sade:

”Min kusin, jag försöker hålla mig lugn men jag kan inte. Jag fruktar att denna resa leder till din död. Irakierna är ett svekfullt folk — låt dig inte luras av dem. Vänd inte dit förrän de har drivit bort sin guvernör. Annars, bege dig till Jemen — där finns berg och fästen, och din far har där anhängare och stöd.”

al-Husayn svarade:

”Min kusin, jag vet att du är en uppriktig rådgivare, men jag har beslutat att resa.”

Ibn ‘Abbas sade:

”Om du måste resa, ta då inte med dina barn och kvinnor. Jag fruktar att du dödas som Othman dödades — medan hans kvinnor och barn såg på.”

Alla dessa råd visar att de kände till kufabornas svek och att de inte var att lita på. De visste också att al-Husayns höga ställning inte skulle skydda honom från att dödas — precis som hans far och Othman dödates före honom.

Alla förväntade sig al-Husayns martyrskap. Avskedets ord var fyllda av sorg. Men al-Husayn stod fast vid sitt beslut — redo att offra sig själv för att upprätthålla principen om *shUra*.

al-Husayns död

Muslim ibn ‘Aqils konfrontation med Obaydullah ibn Ziyad

Yazid ibn Mu‘awiya insåg faran i situationen och gav Kufas styre till Basras mäktige guvernör **Obaydullah ibn Ziyad**. Ibn Ziyad började samla information och fick veta att Muslim ibn ‘Aqil bodde i huset hos en av

Kufas äldste, **Hani ibn Orwa**.

Han grep Hani, slog honom och torterade honom. När Muslim fick höra detta skyndade han sig att samla sina anhängare — **fyra tusen** män — och belägrade guvernörens palats.

Vid denna tid fanns Kufas ledare inne hos Ibn Ziyad. Han befallde dem att splittra folket och lovade dem gåvor och hotade dem med den syriska armén. Ledarna började då avskräcka folket från att stödja Muslim.

När solen gick ner var Muslim ensam, vandrande i Kufas gator utan att veta vart han skulle gå. Han knackade på hos en kvinna och bad om vatten. Hon gav honom vatten och när hon hörde hans historia tyckte hon synd om honom.

När hennes son kom hem gick han till **Muhammad ibn al-Ash'ath** och berättade vad som hänt. Ibn al-Ash'ath kom till Muslim och gav honom löfte om säkerhet. Muslim bad honom skicka ett brev till al-Husayn:

”Återvänd med din familj. Låt dig inte luras av kufaborna. De har svikit dig och svikit mig. Den som ljuger kan inte fatta rätt beslut.”

Ibn al-Ash'ath gick till Ibn Ziyad och bad om säkerhet för Muslim, men Ibn Ziyad skickade soldater som grep Muslim och dödade honom. Sedan dödade han Hani och korsfäste dem båda på Kufas marknad.

Vägen till Karbala'

al-Husayn reste med sin familj mot Kufa, ovetande om vad som hänt Muslim ibn 'Aqil. På vägen mötte han poeten **al-Farazdaq** och frågade honom om kufaborna. al-Farazdaq sade:

”Deras hjärtan är med dig, men deras svärd är mot dig.”

När Yazid fick veta att al-Husayn var på väg skrev han till Ibn Ziyad:

”Jag har fått veta att al-Husayn är på väg till Kufa. Du har blivit prövad med honom i denna tid, i detta land och bland dessa människor. Om du lyckas är du fri — om du misslyckas blir du en slav som andra slavar.”

När al-Husayn närmade sig Kufa skickade han budbärare till Muslim ibn 'Aqil, men Ibn Ziyad grep dem och dödade dem.

al-Husayn fick sedan veta om Muslims död, Hanis död och kufabornas svek. Han höll ett tal till sina följeslagare:

”Ett hemskt budskap har nått oss. Muslim ibn ‘Aqil har dödats, Hani ibn Orwa har dödats, ‘Abdullah ibn Yaqtur har dödats. Våra anhängare har svikit oss. Den som vill återvända får göra det utan skuld eller förpliktelse.”

Folket skingrades åt höger och vänster. Endast hans följeslagare från Medina och några få andra stannade kvar.

Några sade till honom:

”Vi ber dig i Allahs namn att återvända. Du har ingen hjälpare i Kufa — vi fruktar att de kommer att vända sig mot dig.”

Men BanU ‘Aqil reste sig och sade:

”Vid Allah, vi lämnar dig inte förrän vi hämnas vår bror eller dör som han dog.”

al-Husayn sade:

”Det finns inget gott i livet efter dessa män.”

Mötet med Kufas armé

al-Husayn mötte förtrupperna från Kufas armé, ledda av **al-Hurr ibn Yazid ar-Riyahi at-Tamimi**, som hade med sig tusen ryttare. al-Hurr var en klok man och sade till al-Husayn:

”Jag har inte beordrats att strida mot dig. Jag har endast beordrats att inte lämna dig förrän jag fört dig till Kufa. Om du vägrar, så ta en väg som varken leder dig in i Kufa eller tillbaka till Medina. Låt oss hålla oss mitt emellan tills jag skriver till guvernören och du skriver till Yazid eller till Obaydullah. Kanske låter Allah något ske som skänker mig trygghet så att jag inte provas med något i din sak.”

al-Husayn accepterade al-Hurrs förslag och de fortsatte tillsammans. När det var dags för bön ställde sig al-Hurr och hans soldater bakom al-Husayn och bad med honom.

När de närmade sig Karbala’ anlände huvudstyrkorna från Kufas armé,

ledda av **Omar ibn Sa'd ibn Abi Waqqas**, med **fyra tusen** soldater. Han meddelade al-Husayn att han beordrats att föra honom till Obaydullah ibn Ziyad i Kufa.

al-Husayn vägrade och gav honom tre alternativ:

1. Låt mig återvända till Medina.
2. Låt mig resa till Syrien till Yazid ibn Mu'awiya.
3. Låt mig gå till någon av gränsposterna för att kämpa i Allahs väg.

al-Husayns martyrskap

Omar ibn Sa'd skickade al-Husayns förslag till Obaydullah ibn Ziyad, men denne vägrade — han ville att al-Husayn skulle överlämna sig helt, så att han kunde göra vad han ville med honom.

Striderna började mellan de två sidorna. al-Husayns följeslagare visade hjältemod och uppoffring. Till slut isolerades al-Husayn, och ingen vågade döda honom — de önskade att han skulle ge upp, men han stod fast vid sanningen.

Då trädde den olycklige **Shamir ibn Dhi al-Jawshan** fram, dödade honom och skickade hans huvud till Obaydullah.

al-Husayn blev martyr den **tionde Muharram år 61 hijri**, i Karbala' i Irak. Tillsammans med honom dödades **72** av hans familjemedlemmar och följeslagare. Från Kufas armé dödades **88** män.

al-Husayn och hans följeslagare lärde oss att sanningen kräver uppoffring — utan uppoffringar finns ingen upprättelse av rättvisa och ingen uppståndelse för en umma.

Som avslutning

Avslutningsvis: glöm inte att dela denna artikel med vännerna.